

BED EN BROODJE

KOMEDIE IN 6 SCÈNES

VOOR

5 DAMES - 4 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

**VOOR MIJN NICHT
ROOZ GOORHUIS
VAN WIE IK, VANWEGE DE EXCLUSIVITEIT,
DE "Z" NIET MOCHT GEBRUIKEN**

ROLVERDELING:

Harm Walberg, eigenaar "Bed en Broodje"	(45-55)
Roos Walberg, zijn dochter	(20-30)
Joris Akkerman, buurman	(45-55)
Henny Schipper, gaste	(40-50)
Gré Visser, gaste	(60+)
Guus Visser, haar zoon	(30-35)
Cora Mansfeld, gaste	(40-50)
Pim, haar zoon	(20-30)
Jacky Postma, escortdame	(35-45)

(De cijfers tussen de haakjes geven de leeftijden aan)

KORTE INHOUD:

Bij Bed en Broodje Walberg druppelen één voor één de gasten naar binnen. Gré Visser en haar zoon Guus, Cora Mansfeld en haar zoon Pim en Henny Schipper.

Cora Mansfeld komt uitsluitend voor haar rust, hoewel ze bang is daar met haar niet bijzonder bijdehante zoon, niet aan toe te zullen komen.

Roos Walberg, de dochter van Bed en Broodje eigenaar Harm Walberg, heeft voor haar vader een blind date geregeld. De blind date is al onderweg en Harm weet van niets.

Gré heeft, zonder dat haar zoon daarvan op de hoogte is, voor hem een huwelijksadvertentie geplaatst en heeft met de dame, die heeft gereageerd, afgesproken bij Bed en Broodje Walberg.

Henny Schipper zit met een probleem en de buurman van de Walbergs, Joris Akkerman, heeft haar beloofd dat hij iemand zal sturen die het probleem wel op kan lossen.

Dan verschijnt Jacky Postma en terwijl Roos, Gré en Henny alle drie denken dat de dame voor hen is gekomen, blijkt de vork toch heel anders in de steel te zitten.

DECOR:

Woonkeuken. Lange tafel met stoelen OF twee afzonderlijke tafels, links en rechts op het toneel.

Aanrecht. Gezellige sfeer. Links en rechts op-/afgang

GESCHATTE SPEELDUUR:

Voor de pauze : 75 á 80 minuten

Na de pauze : 45 minuten

Pauze na de 5de scène

OPMERKINGEN:

Het toneelstuk speelt in de huidige tijd.

TYPERINGEN:

Harm Walberg	Gewoon een aardige man.
Roos Walberg	Leuke jonge vrouw.
Joris Akkerman	Irritante man. Vrouwengek.
Henny Schipper	Ongelofelijke zemel. Stijf mens.
Gré Visser	Negatief mens, niets deugt. Bazig type
Guus Visser	Goed gehumeurde slome duikelaar. Niet van deze tijd. Praat ouderwets.
Cora Mansfeld	Niet op haar mondje gevallen.
Pim Mansfeld	Kan niet praten. Niet helemaal goed bij z'n verstand.
Jacky Postma	Zeer verzorgde vrouw. Niet op haar mondje gevallen.

KLEDING-/KAPADVIEZEN:

Harm Walberg	Volgens de huidige mode gekapt en gekleed
Roos Walberg	Volgens de huidige mode gekapt en gekleed
Joris Akkerman	Volgens de huidige mode gekapt en gekleed
Henny Schipper	Stijf en degelijk gekapt en gekleed
Gré Visser	Stijf en degelijk gekapt en gekleed
Guus Visser	Stijf en degelijk gekapt en gekleed

Cora Mansfeld Volgens de huidige mode gekapt en gekleed
Pim Mansfeld Volgens de huidige mode gekapt en gekleed
Jacky Postma Volgens de huidige mode gekapt. Draagt dure kleding. Tikkeltje uitdagend.

MEER AVONTUREN VAN GUUS EN GRÉ VISSER:

De luchtballon (2000)

Ik ben geheel de uwe meneer Visser (2001)

Carl Slotboom
Eefde/Abbekerk
augustus 2011

toneelslotboom@quicknet.nl
www.carlslotboom.nl

EERSTE SCÈNE

Harm, Roos, Cora, Pim, Jan, Henny

(Als het doek opgaat zit Roos aan de tafel en werkt op haar laptop. Ze typt vol overgave. Na enkele ogenblikken komt Harm op)

HARM

Druk?

ROOS

(Roos schrikt en doet met een klap de deksel van haar laptop dicht) Ja... eh... nee.

HARM

Wat was je aan het doen?

ROOS

Niets.

HARM

Vreemd dat mensen toch zo druk kunnen zijn met niets.

ROOS

Ik eh... ik moest nog een paar verslagen schrijven.

HARM

(Gaait aan de tafel zitten) Nou, de kamers zijn op orde. Wil je wel geloven dat ik nu al moe ben?

ROOS

Weet je wat jij zou moeten?

HARM

Nou, vertel het eens.

ROOS

Een vrouw.

HARM

Ben ik dan minder moe?

ROOS

Nee, natuurlijk niet, maar het schoot me zo maar te binnen. Mama is nu al meer dan vijf jaar dood en al die tijd heb je niet naar een andere vrouw omgekeken.

HARM

Nee, moet dat dan?

ROOS

Ik vind het zo zielig voor je dat je altijd maar alleen bent.

HARM

Ik ben niet alleen, ik heb jou.

ROOS

Ik kom af en toe eens naar huis, zoals nu. Ik woon in Amsterdam pap en ben dus praktisch nooit hier.

HARM

Nee, maar dan heb ik mijn gasten om mij heen.

ROOS

In het seizoen, daarna is er nauwelijks iets te doen.

HARM

Nee en dan heb ik mijn hobby's. Ik vermaak me uitstekend.

ROOS

Dat geloof ik, maar je zou je nog meer vermaken met een vrouw in je leven.

HARM

Ik weet dat je graag wilt dat ik een vrouw tegenkom met wie ik opnieuw gelukkig kan worden, maar zo eenvoudig gaat dat allemaal niet.

ROOS

Nee, je moet er natuurlijk wel iets voor doen.

HARM

Komt wel schat, komt wel.

ROOS

Pap, dat hoor ik al jaren.

HARM

Ik kan moeilijk in het winkelcentrum gaan staan met een bord om mijn nek met daarop de tekst: welke vrouw wil mij hebben?

ROOS

Als je geen andere acties onderneemt, zal dit het enige nog zijn dat overblijft.

HARM

(Met een blik naar de laptop) Ben je klaar met je verslagen?

ROOS

(Onzeker) Eh... nou ja... eh, ja dus.

HARM

Mooi. **(Staat op. Op dat moment wordt er gebeld)** Daar zul je de eerste gasten hebben. Nou, is de firma Bed en Broodje er klaar voor?

ROOS

Helemaal. Laat ze maar komen. **(Er wordt weer gebeld)** Nounou, schijnen haast te hebben. **(Er wordt weer gebeld. Geïrriteerd)** Jaja, er is toch geen brand wel?!

HARM

Ik ga wel. **(Harm af)**

ROOS

Potverdorie, daar heb ik me nog net uit kunnen redden. Snel de mail versturen. **(Doet intussen haar laptop weer open en drukt op een toets. Doet na enkele ogenblikken haar laptop dicht)**

HARM

(Komt op, gevolgd door Cora Mansfeld en haar zoon Pim. Hebben bagage bij zich) Dit is mijn dochter Roos.

CORA

(Geeft Roos een hand) Cora Mansfeld, aangenaam. Dit is mijn zoon Pim.

PIM **(Pakt de uitgestoken hand van Roos. Trekt de hand van Roos naar zich toe en komt met zijn gezicht heel dicht bij haar gezicht)** Pingpong.

CORA **(Tegen Pim, terwijl ze de beide handen uit elkaar haalt)** Hou daar mee op. **(Tegen Roos)** Hij is niet goed snik.

PIM **(Met zijn gezicht heel dicht bij Harm)** Pingpong.

CORA **(Tegen Pim)** Hou daar mee op. **(Tegen Harm)** Verder heb je geen last van hem.

ROOS Toevallig staat in de kelder een pingpongtafel, misschien vindt hij het leuk om een balletje te slaan.

CORA Welnee, hij kan niet eens knikkeren.

HARM Maar waarom zegt hij dan pingpong?

CORA Geen idee. Hij moet toch iets zeggen?

HARM In ieder geval hartelijk welkom. **(Pim is intussen naar het aanrecht gelopen en zit overal met zijn vingers aan)**

CORA **(Tegen Harm)** Moment even. **(Gaat naar Pim. Geeft hem een tik over zijn vingers)** Blijf overal met je tengels af anders krijg je een dreun.

PIM **(Gezicht vlakbij Cora)** Pingpong.

CORA Hou daar mee op. **(Tegen Harm)** Wat zei je zo-even?

HARM Hartelijk welkom.

ROOS Mag ik u iets te drinken aanbieden?

CORA Nou, dat sla ik niet af. Cola graag.

ROOS **(Tegen Pim)** En wat wil jij drinken? **(Kijkt schaapachtig naar Roos)**

CORA Ranja. Maar ik heb zijn eigen beker meegebracht, hij knoeit anders alles onder. **(Pakt uit haar tas een beker met daarop een deksel en een tuitje)**

PIM Pingpong.

ROOS **(Terwijl ze een glas cola inschenkt en ranja maakt in de beker van Pim)** Ik zal u zo direct het huis laten zien.

CORA Niet nodig, dat geloof ik ook zo wel. Het enige dat ik wil zien is m'n bed. We gaan eerst een uurtje plat. **(Tegen Pim)** Heb je me gehoord druilloor, we gaan een uurtje gestrekt. **(Pim kijkt verbaasd naar Cora)** Begrijp je me?

HARM Ik krijg niet de indruk. **(Pim stopt zijn duim in z'n mond)**

CORA Hij zou eigenlijk het weekend bij m'n ex blijven, maar die moest zo nodig met die del van hem op stap en die hittepetit wilde die jongen niet op sleeptouw mee hebben. Nu zit ik met hem opgescheept. Nou, klaar ben je er mee. **(Tegen Pim, terwijl ze zijn duim uit zijn mond trekt)** Niet duimen, daar groeien je tanden scheef van.

ROOS **(Terwijl ze de drankjes op tafel zet)** Dit is dus de woonkeuken.

CORA Ja, dat het de sauna niet is had ik al door.

HARM Hier wordt 's morgens ontbeten.

CORA Wij ontbijten wel op onze kamer.

HARM Dat is helaas niet mogelijk.

CORA Niet mogelijk? Het is toch een koud kunstje om het ontbijt naar onze kamer te brengen?

ROOS Dat is ook niet zo moeilijk, maar de regels van het huis zijn nu eenmaal dat er hier wordt ontbeten. Bovendien is het altijd reuze gezellig zo met z'n allen.

CORA Ik ben hier niet voor de gezelligheid, ik ben hier voor m'n rust. **(Met een blik naar Pim)** Alhoewel ik betwijfel of ik daar wel aan toe kom met hem in m'n kielzog. Nou ja, blijven lachen nietwaar? **(Tegen Pim die nogal luidruchtig drinkt)** Niet slurpen, netjes drinken. **(Tegen Harm en Roos)** Z'n vader is ook zo gek als een deur. Ik snap niet wat die sloerie in hem ziet. Nou ja, zij moet er gelukkig mee worden, ik ben geweest.

HARM Hoe lang bent u van plan te blijven?

CORA Gut man, we zijn net binnen.

HARM
CORA
Neem me niet kwalijk.
Laat eerst maar eens zien waar we bivakkeren, dan zien we wel verder. **(Staat op)**

HARM
CORA
Ik zal voorgaan.
Toch niet in gebed hoop ik?

HARM
CORA
Ik bedoel naar uw kamer.
Mooi. **(Wil samen met Harm afgaan. Kijkt dan achterom naar Pim, die nietsvermoedend aan de tafel zit en drinkt)** Ik weet niet wat je precies van plan bent, maar ik zou gelukkig zijn als je me zou volgen. **(Pim reageert niet. Loopt naar Pim en trekt hem aan zijn arm overeind)** Nou, meekomen. **(Duwt hem in de richting van de deur)**

PIM
CORA
ROOS
JORIS
ROOS
JORIS
ROOS
JORIS
ROOS
JORIS
ROOS
JORIS
ROOS
JORIS
ROOS
Pingpong.
Wat zei ik? Zo gek als een deur. **(Harm, Cora en Pim gaan af)**
Nou, dat begint al goed. Wat een figuren zeg.
(Komt op) Zeg, ik zag net mensen hier naar binnen gaan.
Nounou, je bent er snel bij.
Nieuwe gasten?
(Met een zucht) Ja Joris, nieuwe gasten.
Leuk vrouwtje geloof ik hè?
(Meent er niets van) Ja... éinig.
Getrouwd?
Gescheiden.
En wie was die jongeman?
Haar zoon.
Gescheiden zei je? Geen relatie?
(Met een zucht) Ik weet het niet Joris, ik weet het echt niet.
De meeste leuke vrouwtjes hebben een relatie hè? En iets beginnen met een vrouwtje dat al een relatie heeft daar voel ik niets voor.
Nee, dan blijf ik liever geheelonthouder.

ROOS
JORIS
ROOS
Je hebt gelijk Joris.
Maar dit leek me een aardig vrouwtje.
(Geïrriteerd) Vrouwtje, vrouwtje, vrouwtje. Het lijkt of je het over een kabouterdje hebt. We zijn hier niet in de Efteling.

JORIS
ROOS
(Beledigd) Tjongejonge wat zijn we weer snel aangebrand.
Kun je niet eens één keer gewoon vrouw zeggen of mévrouw voor mijn part?

JORIS
ROOS
Wat maakt dat nou uit?
Het klinkt zo kleinerend.

JORIS
ROOS
Jij legt altijd op alle slakken zout.
Dat zal wel als jij dat zegt.

JORIS
ROOS
Blijft ze lang? Dat vrouwtje bedoel ik.
(Kortaf) Geen idee en als ik het wel zou weten zou ik het nog niet zeggen.

JORIS
ROOS
Waarom niet?
Omdat het jou niet aangaat hoe lang of kort onze gasten hier blijven.

JORIS
ROOS
Ben je met het verkeerde been uit bed gestapt?
Het is goed met je. Als je verder niets te melden hebt, ga ik door met m'n werk.

JORIS
ROOS
Ik houd je niet tegen.
Mooi. Dag Joris. **(Roos af)**

JORIS
Wat een zeurpiet. **(Kijkt om zich heen of er niemand is en loert dan nieuwsgierig in de koelkast/kastjes/laatjes. Op dat moment komt Henny op)**

HENNY
JORIS
HENNY
JORIS
Goedemiddag.
(Schrikt) Oh... oh eh... neem me niet kwalijk.
Het is niet wat je denkt zeker?
Pardon?

HENNY Dat zeggen mannen toch altijd? Het is niet wat je denkt. Mag ik even gaan zitten?

JORIS Ja eh... ja, natuurlijk, ga zitten.

HENNY M'n zuster zei dat ik er maar eens even uit moest. Zij heeft met u gebeld en gereserveerd. Nou... daar ben ik dan hè?

JORIS Ja, ik zie het. Maar eh... ik ben niet degene die...

HENNY **(Geeft Joris een hand)** Henny. Henny Schipper.

JORIS Ja eh... ja, aangenaam.

HENNY Mijn zuster is een doortastend type hoor. Ik ben heel anders hè? Meer op de achtergrond zal ik maar zeggen. Ik hoef niet zo nodig.

JORIS Jaja...

HENNY **(Komt een beetje naar voren, alsof ze hem in vertrouwen wil nemen)** Ik ben een heel eenzame vrouw.

JORIS **(Vindt het opeens interessant worden)** Ach... werkelijk?

HENNY Ik heb een heel goed huwelijk hoor, daar ligt het niet aan.

JORIS **(Opeens minder interessant)** Oh... jaja...

HENNY Een schat van een man, ik kan niet anders zeggen.

JORIS Jaja...

HENNY Ik hoef maar te kikken en hij vliegt voor me.

JORIS U boft.

HENNY Boodschappen doen, de was opvouwen, tafel dekken, noem maar op.

JORIS Kijk eens aan.

HENNY Een man uit duizenden.

JORIS **(Kijkt om zich heen)** Maar eh... waar is uw man nu?

HENNY Die is even sigaretten gaan halen.

JORIS Oh, dan zal hij zo wel komen hè?

HENNY Zes jaar geleden.

JORIS **(Verbaasd)** Pardon?

HENNY En hij had nog nooit van z'n leven gerookt.

JORIS Wilt u zeggen dat uw man zes jaar geleden...?

HENNY Het kan ook iets langer of korter zijn. Ik ben op een gegeven moment de tel kwijt geraakt.

JORIS **(Voor zichzelf)** Hoe is het mogelijk?

HENNY Heeft u ook een zuster?

JORIS **(Begrijpt de vraag niet)** Een eh...?

HENNY Oh geen kwaad woord van mijn zuster hoor, maar wel een regeltante. Ik mag het eigenlijk niet zeggen, maar het is gewoon een vervelende bemoeial. Ik zeg wel eens tegen mijn man...

JORIS Die is toch weg?

HENNY Nou ja, voordat hij sigaretten ging halen dan. Toen zei ik wel eens tegen mijn man... **(Henny's telefoon trilt)** Oh... telefoon. **(Graait in haar tas)**

JORIS Ik heb geen telefoon gehoord.

HENNY Trilfunctie.

JORIS Oh, vandaar.

HENNY Je moet als alleenstaande vrouw toch wat... **(Met een ondertoon)** als je begrijpt wat ik bedoel.

JORIS Niet helemaal.

HENNY **(Komt dichtbij Joris)** Een eenzame vrouw zoals ik wil van tijd tot tijd ook wel eens iets voelen trillen... snappie?

JORIS **(Begrijpt het niet)** Jaja... **(Er gaat een licht op)** Ooohhh! Ja! Ja, ik heb hem.

HENNY **(In de telefoon)** Ben jij dat Gerda? **(Spreekpauze)** Ja hoor, ik ben er. **(Spreekpauze)** Nee nog niemand gezien, alleen meneer bed en broodje zal ik maar zeggen, die zit hier naast me. **(Spreekpauze)** Nee die vergeet ik niet, 's morgens een witte en 's avonds twee groene. **(Spreekpauze)** Wat zeg je? **(Spreekpauze)** Oh... net andersom. **(Spreekpauze)** Ja als er iets bijzonders is dan bel ik je wel. **(Spreekpauze)** Nee Gerda, je hoeft niet te komen, ik

red me wel. **(Verbreekt de verbinding. Tegen Joris)** Dat was Gerda, m'n zuster.

JORIS Dat had ik al door.

HENNY Doet u dit al lang? Bed en broodje bedoel ik?

JORIS Nou om u de waarheid te zeggen ben ik niet degene die...

HENNY **(Onderbreekt Joris)** Een hele drukte zeker?

JORIS Och, valt wel mee.

HENNY Ik vind het huishouden al zo'n klus, laat staan dat ik anderen ga lopen verzorgen.

JORIS Je moet het goed indelen.

HENNY Zo en dan zou ik nu de kamer wel even willen zien.

JORIS De kamer?

HENNY Ja, mijn onderkomen. Ik zal toch ergens moeten blijven de komende dagen, ik kan moeilijk hier op deze stoel blijven zitten. Bovendien zullen we van tijd tot tijd ook de koffer in moeten.

JORIS **(Verbaasd)** We?

HENNY Nou ja, dat is maar zo'n uitdrukking. Ik bedoel natuurlijk mezelf. **(Met de nadruk op 'ik')** Ik zal van tijd tot tijd de koffer in moeten.

JORIS Oh... op zo'n manier.

HENNY En dan slaat het toe hè.

JORIS Wie slaat er toe?

HENNY De eenzaamheid.

JORIS Oh... die.

HENNY Overdag gaat het wel, maar 's nachts hè. Weet u, ik ben van binnenuit eigenlijk een hele romantische vrouw.

JORIS Gôh...

HENNY Maar ja, waar moet ik met m'n romantiek heen als er niemand naast me ligt aan wie ik het kwijt kan.

JORIS Ik begrijp het.

HENNY Ik voel me de laatste tijd ook helemaal niet goed. Ik weet het niet, ik ben gewoonweg mezelf niet. Ik heb het gevoel dat ik zo'n strot heb. **(Geeft met haar handen een ruime omvang van haar keel aan)**

JORIS Lastig hoor.

HENNY Opgekropte romantiek zegt de dokter. Het kan niet weg hè? Geen uitgang.

JORIS Ik heb met u te doen.

HENNY Nu heb ik van de dokter plaspillen gekregen, voor de afvoer zogezegd, maar helpen ho maar.

JORIS Als ik het goed begrijp zou u 's nachts eens eh... Hoe zal ik het zeggen? Zou u eens wat gezelschap moeten hebben.

HENNY U slaat de spijker op zijn kop.

JORIS Vanwege de opgekropte romantiek.

HENNY U begrijpt precies waar de schoen wringt.

JORIS Ik kan natuurlijk eens kijken wat ik voor u kan doen.

HENNY **(Verrast)** Meent u dat nou?

JORIS Geheel vrijblijvend, dat spreekt vanzelf.

HENNY Natuurlijk, dat begrijp ik. U bent een heer, dat zag ik meteen.

HARM **(Komt op. Ziet Henny)** Oh... hallo. **(Geeft een hand)** Ik ben Harm.

HENNY Henny Schipper.

HARM Joris heeft je gezelschap gehouden zie ik.

HENNY Oh, ik wist niet dat hij Joris heet. Hij wilde me juist mijn kamer laten zien.

HARM Zo... wilde hij dat?

JORIS **(Voor zichzelf)** Wie? Ik?

HARM Zal ik dat dan maar even doen?

HENNY U werkt hier ook?

HARM **(Lachend)** Ja, dat zou je wel kunnen zeggen.

HENNY **(Kijkt van de een naar de ander)** Ja, nu je het zegt kun je wel zien dat jullie broers zijn.

JORIS Broers?

HARM Nee, u vergist zich mevrouw Schipper, wij zijn geen broe...

HENNY **(Onderbreekt Harm)** Ik lijk helemaal niet op mijn zuster. Gelukkig niet zou ik bijna zeggen, want ze is zo lelijk als de nacht.

HARM Joris is mijn buurman.

HENNY Leuk je familie zo in de buurt. Mijn zuster woont gelukkig niet zo dichtbij. Wel in de dezelfde stad, maar toch op een lekker afstandje.

JORIS **(Tegen Harm)** Neem het haar maar niet kwalijk, ze heeft last van opgekropte romantiek.

HARM Waar heeft ze last van?

JORIS Ze slikt er pillen voor.

HARM Eerst pingpong en nu dit.

JORIS Pingpong?

HARM Vergeet het. **(Tegen Henny)** Gaat u mee mevrouw Schipper, dan breng ik u naar uw kamer. **(Doet de deur open en wacht)**

HENNY **(Tegen Harm)** Uw broer gaat op zoek naar een oplossing voor mijn probleem.

HARM Uw probleem?

HENNY De opgekropte romantiek.

HARM Ach ja... natuurlijk.

HENNY **(Tegen Joris)** Wat ik nog vragen wil.

JORIS Vraagt u maar.

HENNY Moet ik doorgaan met die plaspillen, of kan ik daar nu al mee stoppen?

JORIS Daar zou ik nog even mee doorgaan.

HENNY Mooi. Ik wacht het allemaal met spanning af. **(Gaat met Harm af)**

JORIS Knettergek als je het mij vraagt. **(Joris af)**

ROOS **(Komt op, gaat naar laptop en opent deze)** Ah... een e-mail. **(Leest en schrikt)** Wááát?! Morgen al?! Goeie genade, hoe lossen we dat zo snel op? **(Begint te typen. Na enkele ogenblikken komt Pim op. Zonder dat Roos het merkt gaat hij achter haar staan en zegt dan heel dicht bij haar oor)**

PIM Pingpong.

ROOS **(Schrikt zich een ongeluk en slaat met een klap haar laptop dicht. Pim kijkt haar, schaapachtig lachend aan)** Ben jij niet helemaal bij je verstand?! Ik schrik me een ongeluk! Wat kom je doen?

PIM **(Stoot een onverstaanbare klank uit, maar blijft vrolijk kijken)**

ROOS Nou, dat is duidelijk. **(Voor zichzelf)** Mijn hemel, heb ik dit? **(Tegen Pim)** Ben je iets kwijt?

PIM **(Wijst op de laptop en maakt typebewegingen met alle tien zijn vingers. Stoot daarbij een onverstaanbare klank uit, maar blijft vrolijk kijken)**

ROOS **(Geïrriteerd)** Ja, ik zat te typen. Te e-mailen als je het precies wilt weten. Wil je ook nog weten met wie?

PIM **(Doet plotseling de laptop open. Roos schrikt en doet de laptop met een klap dicht. Pim zit er met zijn vingers tussen. Hij begint onmiddellijk te huilen. Hard en hartverscheurend. Stopt zijn vingers in zijn mond)**

ROOS Nou zeg, stel je niet aan. Zo erg was het allemaal niet.

CORA **(Komt op. Gaat naar Pim en trekt zijn vingers uit zijn mond, waarop Pim nog harder begint te krijsen)** Hou op met je gejjank! **(Pim is opeens muisstil. Cora tegen Roos)** Luister eens troel, als jij mijn zoon nog één keer slaat, veeg ik de vloer met je aan. Als hij geslagen moet worden doe ik dat wel.

ROOS **(Verontwaardigd)** Geslagen? Ik heb hem met geen vinger aangeraakt.

CORA (Tegen Pim) Meekomen jij. (Cora en Pim af)
ROOS Nou ja zeg.
JORIS (Komt op) Zeg, ik moet even iets aan dat vrouwtje vragen.
ROOS Welk (met nadruk) vrouwtje nu weer?
JORIS Nou, dat vrouwtje met die opgekropte romantiek zal ik maar zeggen.
ROOS (Verbaasd) Met wat voor romantiek?
JORIS Als je me even zegt op welke kamer ze woont, ga ik even naar haar toe.
ROOS Ten eerste zeg ik niet waar onze gasten wonen en ten tweede ga jij helemaal nergens naar toe.
JORIS Ja, maar ik moet haar heel dringend spreken.
ROOS Dan wacht je maar tot je haar tegen komt... buiten. (Duwt Joris naar buiten) Het lijkt hier wel een psychiatrische kliniek. (Roos af. Komt onmiddellijk weer terug, pakt haar laptop en gaat af)

TWEEDE SCÈNE

Gré, Guus, Harm, Roos, Pim, Cora

GRÉ
GUUS (Komt op. Kijkt om zich heen en gaat weer af)
(Achter het toneel) Moeder? (Spreekpauze) Moeder waar ben je? (Komt op. Heeft een koffer op wieltjes bij zich en een ouderwetse aktetas. Kijkt om zich heen) Moeder? (Gaat af. Gré komt op. Kijkt om zich heen en gaat dan zitten)

GUUS (Komt op) Oh moeder, ik zocht je al.
GRÉ Dan heb je me bij deze gevonden.
GUUS Ja, daar heb je gelijk in moeder. (Kijkt om zich heen) Het ziet er goed uit hè moeder?
GRÉ Wat ziet er goed uit?
GUUS Nou hier, de hele ambiance zal ik maar zeggen.
GRÉ Ouwe troep.
GUUS Daar ben ik toch een heel andere mening toegedaan hoor moeder.
GRÉ Bovendien is er in velden of wegen niemand te bekennen. Ze weten toch dat we komen?
GUUS Misschien zijn ze even elders. Ze komen zo heus wel moeder.
GRÉ Dat hoop ik dan maar, anders ben ik zo weer vertrokken.
GUUS Heb nou maar even geduld moeder.
GRÉ Ik heb alle geduld van de wereld, als het maar niet te lang duurt.
GUUS Het was een hele reis hè moeder?
GRÉ Een ramp was het met een trein die bij elk station stopt.
GUUS Daarom heet het ook stoptrein moeder. Maar goed, hoe dan ook, het was een hele reis en ik ben nu toch best wel vermoeid.
GRÉ Vermoeidheid is iets voor ouwe kereltjes.
GUUS Ik heb een drukke baan moeder.
GRÉ Wat is er nou druk aan een baan waarbij je rekensommetjes moet maken?
GUUS Als assistent boekhouder doe ik meer dan alleen rekensommetjes maken moeder. Zo moet ik bijvoorbeeld...
GRÉ (Onderbreekt Guus) Jaja, bespaar me je details.
GUUS Zoals je wilt moeder. Zeg, ik moet je heel eerlijk bekennen dat ik toch wel heel erg benieuwd ben waarom we hierheen zijn gereisd.
GRÉ Dat hoor je nog
GUUS Zou je een klein tipje van de sluier op willen lichten moeder?
GRÉ Ik zei dat hoor je nog. Niet meer zeuren graag.
GUUS (Doet zijn tas open en pakt er een plastic zakje met boterhammen uit) Wil je een boterham moeder?
GRÉ Nee.
GUUS Met kaas of met hagelslag?
GRÉ Ik wil geen boterham.
GUUS Maar dan word je straks zo flauw en ik wil niet dat je weer tegen de vlakke slaat zoals een paar weken geleden.
GRÉ Ik was gestruikeld.
GUUS Nee moeder, je was flauwgevallen omdat je bloedsuiker te laag was.
GRÉ Onzin.
GUUS Je viel tegen die dikke man aan.
GRÉ Het was niet mijn schuld dat hij in de weg stond.
GUUS Het was wel heel erg vervelend dat hij door die winkelruit viel.
GRÉ Goedkoop glas, bij het minste geringste aan diggelen.
GUUS Zal ik eens even gaan kijken of ik iemand kan vinden moeder? We zullen ons toch moeten melden.
GRÉ Er zal zo wel iemand komen en zo niet nemen we de eerste trein weer terug.
HARM (Komt op. Voor zichzelf) Nou mevrouw plaspil is geïnstalleerd.
GRÉ Wat een ongelofelijke zeurpiet. (Ziet Gré en Guus) Oh... hallo.
HARM Ja, ook zo.
GRÉ Mevrouw Visser en zoon?

GUUS (Maakt een lichte buiging) Klopt.
HARM (Geeft Gré en Guus een hand) Welkom. Mijn naam is Harm.
GUUS Guus Visser, assistent boekhouder.
HARM Excuus dat u even hebt moeten wachten.
GRÉ Het had ook niet veel langer moeten duren.
GUUS Ik zei zojuist tegen moeder, moeder zei ik, zal ik eens even gaan kijken of...
GRÉ (Onderbreekt Guus) Het is goed Guus, dat interesseert die man helemaal niet.
GUUS Zoals je wilt moeder.
HARM Had u een goede reis?
GRÉ Nee.
GUUS Ik heb een paar boterhammen. Zou ik die in de koelkast mogen leggen? Ze gaan anders zo pletten.
HARM Eh... ja... Ja, natuurlijk. (Pakt het plastic zakje en legt het in de koelkast)
GUUS Hagelslag gaat smelten en kaas gaat zweten.
HARM Mag ik u iets te drinken aanbieden?
GRÉ Wat kost dat?
HARM Niets mevrouw, het is een welkomsdrankje van het huis.
GUUS Ik zou wel een lekker glaasje fris lusten. Jij toch ook wel hè moeder?
GRÉ Nee, ik wil naar mijn kamer.
HARM Ik breng u naar uw kamer mevrouw Visser en als ik dan terugkom schenk ik voor u iets in meneer Visser.
GUUS Heerlijk.
HARM Wilt u mij maar volgen mevrouw Visser?
GRÉ Nou, het zal tijd worden. (Harm en Gré af. Guus gaat zitten en staart voor zich uit. Na enkele ogenblikken komt Roos op)
ROOS (Ziet Guus) Oh... hallo. (Guus staat op, Roos geeft hem een hand) Ik ben Roos, de dochter van Harm. Aangenaam.
GUUS (Maakt een lichte buiging) Guus Visser, assistent boekhouder. Moeder is reeds naar haar kamer. Uw vader komt zo terug en presenteert mij dan een welkomsdrankje van het huis.
ROOS Oh, maar dat kan ik u ook geven. Zeg maar wat u wilt drinken.
GUUS Iets zonder alcohol graag.
ROOS Prima. (Roos schenkt in en geeft het aan Guus)
GUUS (Drinkt het glas in een teug leeg) Zo, dat verkwikt.
ROOS Dat doet wat?
GUUS Moeder zei dat ik een paar dagen vrij moest nemen en dat ik voor een paar dagen kleding in moest pakken. Zij heeft gereserveerd en nu zijn we hier. Ze wil echter niet verklappen waarom we hier zijn, maar ik voel dat er iets staat te gebeuren.
ROOS Iets spannends?
GUUS Ik geloof het wel.
HARM (Komt op) Zo, uw moeder is op haar kamer.
GUUS Een innemende vrouw, vindt u niet?
HARM Ja, bijzonder innemend. (Tegen Roos) Een chagrijn van de bovenste plank. Niets deugt.
GUUS Ja, als moeder verschijnt gaat de zon schijnen.
HARM (Tegen Roos) Die dan onmiddellijk verduisterd wordt.
GUUS Zo en wanneer u mij nu naar mijn kamer zou willen begeleiden, ik zou graag even rusten.
HARM Maar natuurlijk, meneer Visser. Wilt u mij dan maar volgen?
GUUS Akela, wij volgen u... (Licht heel vreemd) hahahaha. (Maakt een lichte buiging naar Roos) Hartelijk dank voor de verfrissing.
ROOS Graag gedaan en als u iets nodig hebt dan vraagt u het maar. (Harm en Guus af. Roos voor zichzelf) Wat zei ik? Psychiatrische kliniek. Maar wat doe ik nou met...? (Krijgt een idee) Bellen. (Pakt haar mobiele telefoon en toetst een nummer) Hoi Sophie, met mij. (Spreekpauze) Het kon beter. (Spreekpauze) Nou, ik heb

me nogal in de nesten gewerkt. **(Spreekpauze)** Ja, dat zal ik je vertellen. Ik heb via een datingbureau een blind date geregeld voor mijn vader. **(Spreekpauze)** Nee, hij zegt dat hij de ware nog niet heeft gevonden, maar hij doet er dan ook helemaal niets voor en ik vind het zo zielig dat hij altijd zo alleen is. Nou, om een lang verhaal kort te maken. Ik heb me dus ingeschreven en mijzelf uitgegeven als mijn vader en het datingbureau heeft nu een vrouw gevonden die bij zijn profiel past. Nu heb ik zojuist een mail gekregen van dat bureau dat die vrouw morgen al komt. **(Spreekpauze)** Weet ik veel, ze zal wel haast hebben en nodig aan de man willen. **(Spreekpauze)** Nee, er is van te voren tussen de mensen die zich hebben ingeschreven geen enkel contact. Mensen vullen een profiel in en het datingbureau zoekt de bijpassende partner. Nou en ze hebben iemand gevonden die bij het profiel van mijn vader past en die komt dus morgen hier naar toe. **(Spreekpauze)** Nee, je mag een voorkeurontmoetingsplek opgeven en ik had opgegeven Bed en Broodje Walberg. Nou en die vrouw is daarmee akkoord gegaan. Ik dacht voordat die vrouw hierheen komt, heb ik ruimschoots de tijd mijn vader voor te bereiden. Mooi niet dus. **(Op dat moment komt Pim op)** Mijn hemel, daar hebben we hem weer. **(Spreekpauze)** Nee, ik heb het tegen een van onze gasten, één of andere malloot. Moment even Sophie. **(Tegen Pim)** Wat moet je?

PIM

(Komt met zijn gezicht heel dicht bij het gezicht van Roos)
Pingpong.

ROOS

Hou op met die onzin. Wat moet je?

PIM

(Stoot een onverstaanbare klank uit)

ROOS

(Pakt een zakje chips uit de kast en geeft dat aan Pim) Hier heb je een zakje chips, aanpakken en ophoepelen.

PIM

(Pakt het zakje chips en gaat aan tafel zitten)

ROOS

Ik zei ophoepelen.

PIM

(Reageert er niet op en begint te eten)

ROOS

Goed, blijf daar dan maar zitten, maar als je vervelend wordt zet ik je buiten de deur. **(In zijn oor en met nadruk)** Hardhandig.

PIM

Pingpong.

ROOS

Ja hoor, je hebt groot gelijk. **(In de telefoon)** Nou, ik krijg hem niet naar buiten, maar het is geen probleem als hij ons gesprek hoort, want hij begrijpt toch niets. Waar waren we gebleven? **(Spreekpauze)** Natuurlijk had ik kunnen zeggen dat het nog niet gelegen komt, maar ik was bang dat ze dan zou afhaken. Hoe lossen we dit nu weer op?

CORA

(Komt op. Gaat naar Pim, rukt het zakje chips uit zijn handen en drukt dat Roos in haar handen) Niet voeren. **(Pakt Pim bij zijn arm)** Meekomen. **(Cora en Pim af)**

ROOS

(Weer in de telefoon, terwijl ze het zakje chips op het aanrecht legt) Ik zal je eens wat vertellen, ik ben in een soort horrorfilm terecht gekomen. Eén groot gekkenhuis hier met allemaal hele enge mensen. Maar eh... wat doe ik nu met die dame? **(Spreekpauze)** De waarheid vertellen? Nou, zij zal er misschien niet zo veel moeite mee hebben, mijn vader is echter een ander verhaal. **(Spreekpauze)** Nou ja, ik zie wel waar het schip strandt. Bedankt voor het aanhoren. Ik kom er wel uit. Doei. **(Verbreekt de verbinding en gaat af)**